

Udskriftsdato: 13. december 2025

KEN nr 10963 af 21/12/2006 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse M-12-06 om boligydelse - tilbagebetaling - flytning - uberettiget - oplysningspligt - mod bedre vidende - nedsat funktionsevne

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: J.nr.: 8500100-06

Ankestyrelsens principafgørelse M-12-06 om boligydelse - tilbagebetaling - flytning - uberettiget - oplysningspligt - mod bedre vidende - nedsat funktionsevne

Resume:

Det var en forudsætning for at kræve tilbagebetaling af for meget udbetalt boligstøtte som følge af tilsidesættelse af oplysningspligten vedrørende fraflytning, at ydelsen var modtaget uberettiget og mod bedre vidende.

Ankestyrelsen fandt, at ansøger efter en konkret vurdering ikke havde modtaget ydelsen mod bedre vidende. Det var herved lagt vægt på, at ansøger på grund sygdom og hukommelsesbesvær ikke vidste og ikke var i stand til at vide, at der burde være givet oplysning om ændring i hendes boligforhold.

Love:

Lov om individuel boligstøtte - lovbekendtgørelse nr. 552 af 2. juni 2006 - § 43, stk. 3 og § 47, stk. 7

Sagsfremstilling:

En nu afdød kvinde havde, inden hun kom på plejehjem, boet i en lejlighed tilbudt af kommunen, hvortil hun modtog boligstøtte.

Efter en blodprop i hjernen i begyndelsen af juni 2005 og efter ca. 1 måned på sygehuset blev kvinden overført til et plejehjem.

Den 27. september 2005 modtog kommunen meddelelse om, at kvinden var flyttet på plejehjem den 5. juli 2005.

Den 4. juli 2005 havde kvindens søn skriftligt opsagt moderens lejlighed til kommunen.

Kommunen fremsatte ved afgørelse af 1. november 2005 krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt boligydelse for perioden den 1. august 2005 til den 31. oktober 2005, idet kvinden ikke var berettiget til boligydelse

Kvinden afgik ved døden den 16. december 2005.

Sønnen klagede over kommunens afgørelse, og oplyste, at han var den eneste moderen havde tilbage, at han boede i USA, og at han prøvede at tage sig af moderens sager, selv om det af og til var svært på afstand. Han havde overført kr. 5.396,00 til kommunen, som kommunen mente, at hans moder havde fået for meget i boligstøtte.

Det sociale nævn tiltrådte kommunens afgørelse om tilbagebetaling af boligydelse, jf. lov om individuel boligstøtte § 47, stk. 7, men ophævede afgørelsen igen den 6. juni 2006 efter klage fra sønnen.

Den 30. maj 2006 havde kommunens visitator oplyst, at i følge funktionsevnevurderingen havde kvinden ved flytningen til plejehjem som følge af blodprop i hjernen hukommelsesbesvær, og kunne ikke bevidst klare nogen ting selv, som eksempelvis at trykke på en nødhjælpsknap. Hun var stærkt plejekrævende og ude af stand til at tage vare på sig selv.

Nævnet pålagde kommunen at tilbagebetale boligydelsen til boet efter ansøger for perioden fra flytningen.

Nævnet fandt således, at der ikke forelå et bebrejdelsesværdigt forhold i forbindelse med manglende oplysning efter lovens § 43, stk. 3, idet kvinden ikke vidste og ikke var i stand til at vide, at der burde have været givet oplysning om ændringer i boligforhold.

Nævnet fandt endvidere, at lovens ordlyd omhandlede ansøgerens forpligtelser, og kunne derfor ikke udstrækkes til at gælde sønnen, på trods af hans fuldmagtsforhold.

Nævnet fandt således ikke, at den for meget udbetalte boligstøtte skulle tilbagebetales, da kravene i lovens § 47, stk. 7, ikke kunne anses for opfyldt.

Kommunen klagede herefter over, at boet efter kvinden ikke skulle tilbagebetale boligydelsen, idet kvinden ikke var i stand til opfylde sin oplysningspligt på grund af sygdom.

Kommunen ønskede at klage over afgørelsen for at få en afgrænsning af, i hvilke tilfælde en borger ikke skulle overholde sin oplysningspligt, fordi borgeren ikke vidste, at der burde have været givet besked til kommunen, f.eks. ordblinde, borgere af anden etnisk baggrund, der ikke talte og læste dansk, udenlandske studerende, hvilke sygdomme o.s.v.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af oplysningspligten efter boligstøttelovens § 43, stk. 3, i forbindelse med flytning på plejehjem.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at nævnet havde været berettiget til at pålægge kommunen at tilbagebetale boligydelsen til boet efter kvinden for perioden efter flytningen.

Ankestyrelsen lagde til grund at kvinden på grund af alder og sygdom havde måttet flytte fra en kommunal ældrebolig til plejehjem.

Der var således sket en ændring af hendes bopælsforhold, som skulle have været oplyst til boligstøttekontoret.

Det fremgår af boligstøttelovens § 42, stk. 3, 1. punktum, at ved flytning bortfalder boligstøtte fra fraflytningsdagen.

Det fremgår af lovens § 47, stk. 1, at overstiger den faktiske husstandsindkomst den efter § 8 beregnede husstandsindkomst med mindst kr. 18.800, jf. § 72, stk. 1, nr. 21, skal den for meget modtagne boligstøtte tilbagebetales.

Det fremgår af lovens § 47, stk. 7, at har ansøgeren om andre forhold end nævnt i stk. 1 undladt at give meddelelse som omhandlet i §§ 43, stk. 3, og 46, stk. 1, eller ansøgeren mod bedre vidende uberettiget har oppebåret boligstøtte, skal det beløb, der er oppebåret med urette, tilbagebetales.

Det fremgår af Socialministeriets vejledning til boligstøtteloven, pkt. 242, at det er en forudsætning for tilbagebetaling af boligstøtte vedrørende en periode efter fraflytningsdagen, at tilbagebetalingsbetingelserne i § 47, stk. 7, er opfyldt på det tidspunkt, hvor boligstøtten modtages, dvs. enten at oplysningspligten er tilsidesat, og at der foreligger et bebrejdelsesværdigt forhold i forbindelse hermed (dvs. at støttemodtageren vidste, at der burde være givet oplysning) eller at boligstøtten er oppebåret uberettiget og mod bedre vidende.

Ankestyrelsen fandt, at boligstøttelovens § 47, stk. 7, sammenholdt med fortolkningen af tilsvarende bestemmelser i den øvrige sociallovgivning, f.eks. pensionsloven § 42, at det er en forudsætning for at kræve tilbagebetaling, at der er tale om en ydelse, som er modtaget uberettiget og mod bedre vidende. Dette gælder også, hvor modtageren ikke har overholdt sin oplysningspligt.

Ankestyrelsen fandt ikke, at der var forhold, der talte imod en sådan fortolkning af boligstøttelovens § 47, stk. 7.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at kvinden havde modtaget boligydelsen uberettiget på fraflytningstidspunktet, jf. lovens § 42, stk. 3, 1. pkt.

Ankestyrelsen fandt imidlertid ikke, at kvinden havde modtaget ydelsen mod bedre vidende. Styrelsen lagde herved vægt på, at kvinden på grund af sygdom og hukommelsesbesvær ikke vidste og ikke var i stand til at vide, at der burde være givet oplysning om ændring i hendes boligforhold.

Ankestyrelsen fandt heller ikke, at ansvaret for overholdelse af oplysningspligten i forhold til det offentlige i forbindelse med ansøgning og bevilling af boligydelse til kvinden kunne overføres til hendes søn som følge af, at han i 2004 fik fuldmagt til at forvalte hendes formue.

Ankestyrelsen tiltrådte således det sociale nævns afgørelse af 6. juni 2006.